

rel desiderate nullum pueniat gaudium si de fideras non consequit
 fin e ppter que illud desiderabat nihil euenit post iudicium ex cuius
 euentu aliqd in eis gaudiu oriat. Ad primu argumētum dicendū
Nō ante iudiciū nō est malozū angelozū tristitia ita fortis q̄ expel
 lat omnem delectatōez ⁊ magnā ⁊ puā. Ad secundū dicendū q̄ an
 geli boni eo q̄ ita sint coniuncti cum diuina voluntate vt nihil eue
 niat oīra eozū voluntatē absolutam. Et q̄ hūc substantialis glorie
 oplementū iō in eis nulla pōt esse tristitia. Sed in angelis mal' nō
 ē adhuc tota pena opleta q̄ ppetuo habituri sunt post iudiciū. Ido
 interdū in eis est aliqd gaudiū. Gaudent em̄ de malis euentibus q̄
 euenire desiderant. Ad terciū dicendū. Nō cū in hoīe simul est tristi
 tia ⁊ leticia tunc ē ostrictio cordis in vna pter dilatatio in alia vt
 potest dici. Quos si leticia maior est q̄ tristitia cor dilatabit min⁹
 ppter tristitiā. Si aut̄ tristitia est maior q̄ leticia effret ecouer. Si
 vero equarent tunc cor non ostringeret pbitente leticia nec dilata
 retur pbitente tristitia. hęc sic. Nōndum tamen secundum Tho. p
 te. i. q. lxxiiij. Nō dolor ⁊ gaudiū sedm q̄ sūt passiones in demonib⁹
 esse nō pnt. Sic em̄ sunt ppe appetitus sensitui qui est vire⁹ in orga
 no corporali. Sed sedm q̄ nominant simplices actus sic pnt esse in de
 monib⁹. Et sic dolor nō est aliud q̄ recursus ad illd qd est vel qd
 nō ē. Multa em̄ vellent nō esse vt oēs hoīes fore dānatos que tam
 nō sunt q̄ multi saluant iō in eis est dolor ⁊ q̄ multos vellent pecc
 care ⁊ eozū desiderium implet iō in eis est gaudium eo mō quo fu
 plus ē dictum. Cū er go pctm̄ dyabolo fūme sit gratū que demēta
 ē illi o placere peccando. An nescitis o execcati pctōres q̄ ipse vus
 querit perdere cupitq̄ beata vita priuatos secum trahere in infer
 num. O in felices aīe peccatrices considerate quid facitis cum dya
 bolo obteperatis pfecto contentatis letumq̄ facitis hostē pestilē
 tissimum qui nullo placatur obsequio quimmmo seruientes magis
 crudelibusq̄ torquebit.

Nō pctm̄ est fugiendū eo q̄ priuat hominēz diuina grā ⁊ semp
 el ē annex⁹ cruciat⁹ ⁊ pena ac interficat ipam aīaz. **Capl m. ij.**

Secunda rō quare pctm̄ ⁊ delictum est fugiendū dr nocēcie
 Noēz siquidē hominī plusq̄ cetera mala que dici aut cogita
 ri possit potissimū ppter tria. Primo ppter priuatōez. Secūdo
 ppter cruciatōez. Tercio ppter interfectionē. Primo pctm̄ nocet
 hoī ppter priuatōez eo q̄ priuat illū bono nature qd pemmet eūctis
 bonis fortune hoc dicit Aug⁹ in. iij. ⁊. vij. Confessionum ⁊ in li. de
 fite ad petrū. S; oīra possit quis arguere quia dicit Dionisius i li.
 de diuinis nommibus. Nō bona nature in demonibus manent inter
 gra post pctm̄. S; peccatū hoīs nō est graui⁹ peccato demonis era
 go ppe illud nō debet priuari bono nature. Rūdet Tho. i. ij. q. lxxxv
Nō bonū nate humane pōt dici triplē. Primo ipsa principia nature
 ex quibus natura ostituit ⁊ proprietates ex his caulatē sicut potēcie